

Arrest

nr. 154 065 van 7 oktober 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: 1.   X
              2.   X
              3.   X
              4.   X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 29 april 2015 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 25 maart 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen zonder voorwerp verklaard wordt en van de beslissingen van 25 maart 2015 houdende een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13), aan de verzoekende partijen ter kennis gebracht op 30 maart 2015.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 juli 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 13 augustus 2015.

Gelet op de beschikking van 1 september 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 september 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat K. BLOMME verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden bestuurshandelingen betreffen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 25 maart 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen zonder voorwerp verklaard wordt en de beslissingen van 25 maart 2015 houdende een bevel om het grondgebied te verlaten, aan de verzoekende partijen ter kennis gebracht op 30 maart 2015.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet aan de partijen bij beschikking de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* werd het volgende gesteld:

“De bestreden beslissingen betreffen een beslissing waarbij de gemachtigde een aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet zonder voorwerp heeft verklaard en bevelen om het grondgebied te verlaten.

Uit de bestreden beslissingen blijken dat de verzoekende partijen onder inreisverbod staan, hetgeen steun vindt in het administratief dossier. Op grond van artikel 1, 8° van de vreemdelingenwet moet onder "inreisverbod" worden begrepen: "de beslissing waarbij de toegang tot en het verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor een bepaalde termijn wordt verboden (...)".

Aan de verzoekende partijen werden op 17 februari 2014, met kennisgeving op 25 februari 2014, inreisverboden voor 3 jaar uitgereikt. Uit het administratief dossier en de gegevens waarover de Raad beschikt, blijkt dat tegen deze beslissingen een beroep werd aangetekend dat echter bij arrest van 13 juni 2014 met nummer 125.588 werd verworpen, zodat deze beslissingen dienvolgens definitief zijn geworden.

Bovenstaande vaststellingen kunnen niet anders dan ertoe leiden dat het beroep tegen de beslissingen van 25 maart 2015 waarbij de aanvraag van de verzoekende partijen om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet zonder voorwerp wordt verklaard en de beslissingen houdende bevelen om het grondgebied te verlaten, onontvankelijk is wegens gebrek aan belang. Daargelaten de vraag of de verwerende partij kan stellen dat de aanvraag zonder voorwerp is, vermag de verwerende partij immers niets anders dan opnieuw, na te hebben vastgesteld dat de verzoekende partijen nog steeds in het Rijk verblijven, vast te stellen dat er definitieve inreisverboden zijn en dat een verblijf in het Rijk verboden is.

Het betoog van de verzoekende partijen doet geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen.

Het beroep komt zodoende onontvankelijk voor.”

2.2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maken de verzoekende partijen kenbaar dat zij het niet eens zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij worden overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vragen om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog hun visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (*cf.* RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partijen de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.3. Op 13 augustus 2015 dienen de verzoekende partijen een vraag tot horen in. Ter terechtzitting van 22 september 2015, alwaar de verzoekende partijen uitdrukkelijk worden uitgenodigd te reageren op de in de beschikking van 30 juli 2015 opgenomen grond, wordt het volgende gesteld:

“VzP volhardt in het verzoekschrift en stelt dat de schending van artikel 3 van het EVRM werd aangevoerd in het verzoekschrift, omdat zij als Roma wordt gediscrimineerd in Kosovo. VzP stelt vast dat hier in de beschikking niet op wordt ingegaan.”

2.4. In de mate waarin de verzoekende partijen de schending aanvoeren van artikel 3 van het EVRM en betogen dat zij als Roma worden gediscrimineerd in Kosovo, wijst de Raad erop dat de verzoekende partijen moeten aantonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mogen worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico lopen te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. Zij moeten deze beweringen staven met een begin van bewijs. Ze moeten concrete, op hun persoonlijke situatie betrokken feiten aanbrengen. Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het EVRM. Een eventualiteit dat artikel 3 van het EVRM kan worden geschonden, volstaat op zich evenmin. *In casu* beperken de verzoekende partijen zich tot het uiten van een eenvoudige vrees, zonder deze vrees op enige wijze verder uiteen te zetten of te staven met enig begin van bewijs.

De verzoekende partijen brengen derhalve geen enkel concreet element aan waaruit zou kunnen worden afgeleid dat er in hun hoofde een schending van artikel 3 van het EVRM is.

Daarnaast wijst de Raad erop dat het de verzoekende partijen steeds vrijstaat een asielaanvraag in te dienen bij de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.5. Voor zover de verzoekende partijen op 13 augustus 2015 hebben gevraagd om te worden gehoord en aldus kenbaar hebben gemaakt dat zij het niet eens zijn met de in de beschikking opgenomen grond, maar ter terechtzitting voor het overige volharden in het verzoekschrift en zodoende geen opmerkingen plaatsen omtrent de beschikking van 30 juli 2015, laat de Raad gelden dat de verzoekende partijen op die manier niet aannemelijk maken dat de beschikking onterecht werd genomen.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven oktober tweeduizend vijftien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET